

ikke, det vilde være den rigtige Vej til at opnaa en Afgørelse, der i saa høj Grad som muligt er frigjort for Vilkaarlighed.

For Statshusenes Vedkommende er Forholdet altsaa det, at disse Huse ingen Sinde maa nedlægges. Det ærede Medlem spørger, hvem der har Pligt til at føre Tilsyn med, at denne Bestemmelse overholdes, og herpaa skal jeg svare, at Amtskommissionernes Formænd har et Paalæg om, for saa vidt som de bliver bekendt med, at saadanne Huse nedlægges, da at meddele det til Ministeriet, som derefter straks vil skride ind. Jeg tror, det er meget faa Statshuse, der er blevet nedlagt, men det sker jo ved et eller andet Tilfælde, at man faar noget at vide; det er ikke ret mange Dage siden, at vi i Ministeriet paa en ejendommelig Maade fik Underretning om en saadan Nedlægnings, og der blev straks skredet ind derimod. Jeg tror ikke, der sker ret store Ulykker i saa Henseende for Statshusenes Vedkommende. Hele det Spørgsmaal, det ærede Medlem her har fremdraget, er jo imidlertid et Forhold for sig, som kræver en særlig Lovgivning, og jeg kan paa den Foranledning, det ærede Medlem her har givet, sige, at jeg haaber ret snart at kunne fremsætte her i Tinget Forslag ikke blot til en vedvarende Lovgivning med Hensyn til Udstyknings- og Sammenlægningsforhold, men ogsaa til en Lovgivning, der i højere Grad, end det hidtil har været muligt, tilvejebringer en Ordning, som tillader Kontrol med, at ulovlig Nedlægnings ikke finder Sted.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa en Omtale af det Lovforslag, som er stillet fra socialdemokratisk Side, og som gaar ud paa, at der skulde kunne ydes et Driftslaan paa 1 500 Kr. til dem, der maatte ønske et saadant Laan, altsaa ikke blot dem, der har oprettet Brug efter Loven af 4. Oktober 1919, men ogsaa de efter det ærede Medlems Mening stakkels Mennesker, der har været saa letsindige at oprette Brug efter Loven af 1917. Det ærede Medlem talte meget smukt om de unge Mænd, der har været paa Landbrugsskole eller Husmandsskole og dør ofret deres Tid paa denne Uddannelse, hvorefter de nu staar vel kvalificerede til at gaa ind til et Brug, og det ærede Medlem fandt det rimeligt, at Staten betalte disse 1 500 Kr., det vil altsaa sige ca. den Tiendedel, de ellers selv skulde betale, saa at det blev Staten, der betalte det hele. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem i denne Betragtning. Jeg har al Sympati for de unge Mænd, der uddanner sig til deres Arbejde, ogsaa dem, der

gaar paa Landbrugsskole og Husmandsskole — jeg vil anbefale unge Mænd at gaa den Vej —, men jeg vil ikke være med til at anerkende, at fordi de har gjort sig selv den Tjeneste at skaffe sig en Uddannelse, kan de bare gaa til Statskassen, saa skal den ikke blot give dem et Prioritetslaan, der langt overstiger, hvad de kan faa ved Henvendelse til Sparekasser og Kreditforeningsinstitutioner, men ogsaa give dem alle de Penge, de skal bruge i deres daglige Virksomhed.

Jeg tror, at en saadan Fremgangsmaade, som altsaa skulde tilsigte at gøre en Velgerning overfor disse unge Mænd, vilde vise sig at være en meget daarlig Tjeneste overfor dem. Da jeg nu omtaler dette Lovforslag om Driftslaan, som er stillet fra socialdemokratisk Side, vil jeg gerne deroverfor sige, at jeg tror, det var en fuldkommen rigtig Stilling, vi tog for to Aar siden, da en Kreds af Husmænd første Gang henvendte sig til Ministeriet og Lovgivningsmagten om at faa Driftslaan for at komme ud over en øjeblikkelig Vanskelighed. Det glædede mig den Gang, at Jordlovsudvalget saa stærkt støttede mig i den Opfattelse, at her maatte ikke gives Driftslaan, og det forekommer mig, at en saadan Opfattelse er ganske selvfølgelig. Enhver, der tænker over det, vil kunne sige sig selv, hvor vi ender. Skal disse Folk — det var Folk fra en af de Gaarde, der var udstykket i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919, senere er der kommet Husmænd til, der har oprettet Brug efter den gamle Husmandslov — skal disse Folk, som i særlig Grad har nydt Støtte af Staten, ogsaa have Driftslaan, hvordan vil vi da kunne forsvare at sige nej til Folk, der aldrig nogen Sinde har forlangt noget af Staten, men sidder med Brug, de selv har erhvervet sig, og som de har sparet Midler sammen til, men som ogsaa kan være kommet i Vanskeligheder? Dertil kommer en anden Omstændighed, som jeg gerne vil fremhæve særlig her i Dag. Det er min bestemte Overbevisning, at hvis vi den Gang havde fulgt Socialdemokratiets Anvisning og givet Driftslaan, den Gang 2 000 Kr., havde de Folk ikke siddet saa godt i det, som de sidder nu. Det er min bestemte Opfattelse, at saa havde de faaet Øjnene vendt den forkerte Vej, og saa havde vi sandsynligvis i Dag kunnet have dem staaende igen med Anmodning om yderligere Tilskud, medens de nu sidder med en god Samvittighed og med berettiget Stolthed kan pege paa de Hjem, de har arbejdet op uden at modtage Støtte fra Staten. Jeg tror, at den Politik, at give Driftslaan, saa